דמתרצנא מתני' כוותיה, דתני ר' אושעיא "הרי שהיה נושה בחבירו מנה והלך ועמד על גורנו ואמר "תן לי מעותי שאני רוצה ליקח בהן חטין", ואמר לו "חטין יש לי שאני נותן לך צא ועשאן עלי כשער של עכשיו", הגיע זמן חטין למכור אמר לו "תן לי חטין שאני רוצה למוכרן וליקח בהן יין", אמר לו "יש לי יין שאני נותן לך צא ועשאן עלי כשער של עכשיו", הגיע זמן יין למכור ואמר לו "תן לי ייני שאני רוצה למוכרו וליקח בו שמן", אמר לו "שמן יש לי שאני נותן לך צא ועשהו עלי כשער של עכשיו", כולם: אם יש לו מותר, אין לו אסור (ומאי "לקח" לקח בהלואתו) אמר רבא שמע מינה מדר' אושעיא תלת שמע מינה דמעמידין מלוה על גבי פירות ולא אמרינן דלא כאיסרו הבא לידו הוא ש"מ הוא דיש לו ש"מ איתא לדרבי ינאי דאמר רבי ינאי *מה לי הן מה לי דמיהן *דאתמר: רב אמר עושין אמנה בפירות ואין עושין אמנה בדמים ור' ינאי אמר מה לי הן ומה לי דמיהן מיתיבי כולם אם יש לו מותר אמר רב הונא אמר רב בשמשך, אי בשמשך צריכא למימר? אלא כגון שיחד לו קרן זוית שמואל אמר *הא מני רבי יהודה היא דאמר "צד אחד ברבית מותר" דתניא *הרי שהיה נושה בחבירו מנה ועשה לו שדהו מכר, בזמן שהמוכר אוכל פירות מותר, לוקח אוכל פירות אסור, ר' יהודה אומר אף בזמן שהלוקח אוכל פירות מותר, *(א"ל) רבי יהודה מעשה בביתוס בן זונין שעשה שדהו מכר על פי ר' אלעזר בן עזריה ולוקח אוכל פירות היה, אמרו לו *משם ראיה, מוכר אוכל פירות היה ולא לוקח. מאי בינייהו? אמר אביי צד אחד ברבית איכא בינייהו רבא אמר רבית ע"מ להחזיר איכא בינייהו, אמר רבא השתא דאמר רבי ינאי מה

רש"י

דמתרצנא מתניתין כוותיה · שאני רגיל לתרץ משניות ששנה רבי כברייתא ששנה הוא ודכוותיה אמר רבא בהגוזל בתרא (ב"ק דף קיא:): **הגיע זמן חטין למכור** · שנתייקרו ודרך אוצרותיהן למוכרן מעתה: **יש לו מותר** · ולא אמרינן דלאו כאיסרו הבא לידו היכא דיש לו דזכי בהו האי מהשתא ואע"ג דלא משיך כי מוקרי ברשותיה מוקרי ולא הוי רבית [א]הואיל ואם בא לחזור קאי עלייהו במי שפרע ומיהו היכא דאין לו לאו כאיסרו הבא לידו הוא, דהיכא דיהיב ליה זוזי פוסק ואע"ג שאין לו דיכול זה לקנותו במעות שקיבל דחטין מצויין לו הואיל ויצא השער אבל זה* אין בידו במה יקנה ודמי לרבית: **ומאי לקח** · דקתני במתני' לקח בהלואתו שהיה נושה בו דינר זהב ולי נראה דלא גרסינן ליה ופירוש משובש הוא *שנתלה בספר לפי שראה ברבי אושעיא נושה בחבירו מנה דשמעינן מינה דאי הוה יהיב ליה השתא זוזי אפילו אין לו נמי שרי שבשו מתניתין ופירשה בלוקח בהלואתו, ולא היא, לא מבעי לשבושי מתניתין בהכי, דר' אושעיא משום חטין קמאי נקיט ליה ולמימר "יש לו מותר" אע"ג דלאו כאיסרו הבא לידו, וכי אין לו, אסור' הואיל ולא בא איסרו לידו, אבל מתניתין כי תנא "אין לו" גבי יין תנא שמחמת הלואה בא עליו שהיו כבר דמי החטין מלוה עליו אבל גבי חטין לא תנא איסורא, ואפילו אין לו שרי, דאיסרו בא לידו, ושפיר תני בה לקח: **מעמידין מלוה** · שיש לו על חבירו: **על גבי פירות** · לפסוק עליהם פירות כשער של עכשיו כל ימות השנה: **ולא אמרינן לא כאיסרו הבא לידו** · כדקתני(א) (רבי חייא דאמר) לעיל אפי' יש לו אסור: **ושמע מינה והוא שיש לו** · אבל אין לו אין מעמידין מלוה, אבל פוסקין על ידי נתינת מעות כדקתני מתני' (לקמן דף עב:) יצא השער פוסקין ואוקימנא מתני' כדתני רבי אושעיא: **ושמע מינה** · מדקתני הגיע זמן חטין למכור שם לו החטין בדמים כשער של עכשיו ביוקר ופוסק יין כשער של עכשיו בזול שמע מינה איתא לדרבי ינאי דאמר פסק על הפירות והגיע זמנו למכור ובא ותבעו ואין לו, מקבל הימנו הדמים כשער של עכשיו דמה לי מקבל הן עצמן ומה לי דמיהן: **עושין אמנה בפירות** · נותנין מעות באמנה כשער של עכשיו שיוצא בשוק ע"מ לקבל פירות אפילו יוקירו חטין: **ואין עושין אמנה** · לפסוק על הפירות כדי לקבל דמים לכשיוקירו דכיון דזוזי יהיב וזוזי שקיל מחזי כרביתא: **אם יש לו מותר** · מהא דרבי אושעיא קא מותיב והכא דמים קא מקבל שפסק עליו דמי החטין ומקבל היין שוה יותר ממה שנתן ומתחילה לא קנה יין ממנו והרי הוא כמקבל מעות דמי החטים: **בשמשך** הימנו החטים מתחילה דדמי החטין דידיה קא מקבל דברשותיה אייקר דמשעה שמשך כלתה לה תורת הלואה וקיבל חובו וכן בכולן: **שיחד לו קרן זוית** · ואשמעינן דיחוד מילתא היא: **הא מני** · דקתני יש לו מותר: **רבי יהודה היא דאמר צד אחד ברבית מותר** · רבית שאינה על ידי הלואה אלא ע"י מכר ופעמים שבאה לידי רבית כגון זו אם יוקרו הפירות וישלם דמים יש כאן רבית, ואם לא ישלם דמים אלא פירות שפסק הוא עמו אין כאן רבית היינו צד אחד ברבית פעמים יש רבית ופעמים אין רבית, שהרי אינו פוסק עמו ע"מ לשלם דמים אלא פירות: **ועשה שדהו מכר** · "אם אין אני נותן לך מכאן עד יום פלוני הרי השדה שלך": **בזמן שהמוכר אוכל פירות** · בתוך הזמן מותר: **לוקח אוכל פירות אסור** · שמא לא יבא לידי מכר שיחזיר לו מעותיו ונמצא שבהלואה היו אלו וזה אוכל פירות ברבית: **ביתוס בן זונין**: **מאי בינייהו** · במאי קמיפלגי: **צד אחד** · כי האי גוונא שמא יבא לידי רבית שמא לא יבא, צד הפדייה בא לידי רבית, צד המכר אינו בא לידי רבית: **על מנת להחזיר** · לדרבי יהודה גופיה לא שרי אלא ע"מ להחזיר שאם לא יהא מכר יחזיר לו פירות שאכל ואפילו הכי אסר ת"ק דבשעת אכילה קאכיל רבית ועבדיה לאיסור: **השתא דאמר רבי ינאי** · גבי פרעון הן ודמיהן שוין דכי היכי דהן מותר, דמיהן נמי מותר, דמה לי טוב אם הם מקבל יותר ממה שדמיהן מקבל:

מה

תוספות

דאמר רבי ינאי מה לי הן · החטין מה לי דמיהן כגון יין אם יש לו כך פי' רבינו שמואל ור"ל דוקא יין אבל מעות אסור ואין נראה לר"ת דבפרק הגוזל[קמא] (ב"ק דף קג· ושם ד"ה התם) גבי רב כהנא דזבין כתנא ואייקר זבנוה מרוותא קמאי א"ל לרב אשקול זוזי אמר ליה אי כי מזבני אמרי כתנא דכהנא הוא שרי ואם לאו אסור רב לטעמיה דאמר אין עושין אמנה בדמים משמע דלר' ינאי שרי למשקל זוזי:

בשמשך · ואפילו אכלן המוכר מותר לשלם חטים אחרים אם יוקירו ולא דמי לסאה בסאה דאסור (לעיל דף סב·) משום דהתם הלואה והכא זביני *ומשיכה דהכא לא הויא אלא לענין היתר פיסוק ולא לקנות ממש:

צד אחד ברבית מותר · ואע"ג דבשעת הפרעון הוי רבית כיון שבשעת הפסק הוי צד אחד של היתר שרי וא"ת א"כ סאה בסאה נמי יהא מותר ללות לרבי יהודה דצד אחד הוא דשמא לא יוקירו דבהלואה נמי שרי רבי יהודה צד אחד ברבית כדאמרינן לקמן (דף סה:) גבי משכן לו בית משכן לו שדה הא דלא כר' יהודה וי"ל דלא חשיב צד אחד ברבית אלא דבר שיש ביד מלוה או ביד לוה לעשות צד אחד שלא יהא רבית ולא דמי לסאה בסאה שתלוי בשער וע"כ יהא רבית אם יוקירו:

רבית על מנת להחזיר איכא בינייהו · ואם תאמר מאי טעמא דרבנן דאסרי דאיזה רבית הוא זה והלא כשיבא לפדות מנכה לו תחילה פירות שאכל וי"ל ודאי אם הוא עושה כן לא הוי רבית אלא מצריכו לפרוע תחילה הכל קודם שינכה לו כלום ואם לא יוכל לפרוע לו הכל תהא משוקעת בידו ואם תאמר דתנן בערכין (דף לא· ושם ד"ה והתניא) המוכר בית בבתי ערי חומה גואל מיד וגואל עד שנים עשר חדש הרי זו כמו רבית ואינו רבית ופריך בגמ' והתניא רבית גמורה היא אלא התורה התירה ומשני הא ר' יהודה והא רבנן והשתא לרבא דלכולי עלמא צד אחד ברבית אסור היכי משני *וי"ל דמדאורייתא מודה רבא דבצד אחד ברבית פליגי אבל מדרבנן נראה לרבא דליכא למאן דשרי ורבי יהודה שרי הכא אפילו מדרבנן כדמוכח בעובדא דמייתי לכך מוקי רבא דאיירי ברבית על מנת להחזיר ואם תאמר בפרק בתרא דמגילה (דף כז: ושם ד"ה רבי) תנא אין מוכרין בית הכנסת אלא על תנאי אימתי שירצה שיחזור דברי רבי מאיר ופריך בגמרא ולרבי מאיר היכי דיירי ביה הא הוה ליה רבית ומשני סבר לה כרבי יהודה דאמר צד אחד ברבית מותר וי"ל לרבא איירי התם כגון שהתנו עמו שאם יפדו יתן השכר על שדר בו:

ופוסקין

[לקמן סה:]

[לקמן סה: מגילה כז: ערכין לא:]

*שלא קיבל מעות וגם אין בידו חטים

עין משפט נר מצוה

יט א מיי' פ"ו מהל' מלוה ולוה הל' ו סמג לאוין קצג טוש"ע י"ד סי' קסג סעי' א וסעי' ג:

כ ב טוש"ע י"ד סי' קעה סעי' ו:

כא ג מיי' פ"ו מהל' מלוה הל' ד סמג לאוין קצג טוש"ע י"ד סי' קסד סעי' ד וע"ש וסי' קעב סעי' א:

כב ד טוש"ע י"ד סי' קעד סעי' ב וכר"י:

אבל בתוס' ישנים לא כתוב כלל הך ומשיכה דהכא עד סוף הדיבור · ר"מ

מבנה

ט"מ תלת - מברייתא דר' אושעיא

נושא

ב"ק קג·

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ולא אמרי' וכו' כדתניא לעיל כצ"ל ותיבת ר' חייא דאמר נמחק:

מגילה כז: ערכין לא:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה יש לו כו' הואיל ואם כו' · נ"ב וכ"ד הרמב"ם אבל הראב"ד וש"פ חולקים וכתבו דבמלוה לא קני כלל ועי' ח"מ סי' קצ"ט וסי' ר"ד ומש"ע:

◆

גליון הש"ס

תוס' ד"ה רבית וכו' וי"ל דמדאורייתא · עיין לקמן דף סד ע"ב תוס' ד"ה ולא:

מה לי הן ומה לי דמיהן אמרינן, מה לי דמיהן ומה לי הן נמי אמרינן ופוסקין על שער שבשוק ואע"פ שאין לו, איתיביה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע לרבא בולם אם יש לו מותר אם אין לו אסור? אמר להו התם הלוואה הכא זביני. רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו מאי טעמא אמרו רבנן פוסקין על שער שבשוק ואע"פ שאין לו - דאמר ליה שקילא טיבותיך ושדייא אחיזרי, מאי אהנית לי, אי הוו לי זוזי - בידי הוה מזבנינא בהיני ובשילי בזולא. אמר ליה אביי לרב יוסף אלא מעתה מותר ללות סאה בסאה משום דמצי א"ל שקילא טיבותיך ושדייא אחיזרי, דאמר ליה חטי דקדחי באכלבאי? א"ל התם הלואה הכא זביני, אמר ליה אדא בר אבא לרבא והא בעי למיתב זוזי לספסירא? א"ל דקא יהיב ליה נמי, רב אשי אמר זוזי דאינשי אינהו עבדי ליה ספסירותיה: רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו האי מאן דיהיב זוזי אתרעא חריפא צריך לאתחזויי לבי דרי. למאי: אי למקנא הא לא קני, אי לקבולי עליה מי שפרע' כי לא מיתחזי נמי מקבל עליה - מי שפרע? לעולם לקבולי עליה מי שפרע' ומאן דיהיב זוזי אתרעא [חריפא] לבי תרי תלתא יהיב: אי מיתחזי ליה, סמכא דעתיה, ואי לא אמר ליה אמינא דאשכחת פירי דשפירי מדידי ושקלת, אמר רב אשי השתא דאמרת משום מסמך דעתא אפילו אשכחיה בשוקא וא"ל, סמכא דעתיה: אמר רב נחמן כללא דרביתא כל אגר נטר ליה אסור ואמר רב נחמן האי מאן דיהיב זוזי לקיראה וקא אזלי ד' ד' וא"ל יהיבנא לך ה' ה': איתנהו גביה שרי, ליתנהו גביה אסור, פשיטא? לא צריכא דאית ליה אשראי במתא - מהו דתימא כיון דאית ליה אשראי במתא כעד שיבא בני או עד שאמצא מפתח - דמי, קמ"ל - כיון דמחסרי גוביינא כמאן דליתנהו דמי: ואמר רב נחמן האי מאן דאוזיף פשיטי מחבריה ואשכח ביה טופיינא: אי בכדי שהדעת טועה' מיחייב לאהדוריה ליה ואי לאו, מתנה בעלמא הוא - דיהיב ליה, היכי דמי - בכדי שהדעת טועה? אמר רב אחא בריה דרב יוסף בעישורייתא

ופוסקין על שער שבשוק אע"פ שאין לו · פ"ה ור"ת מתני' היא יצא השער פוסקין איכא למ"ד אין פוסקין על שער שבשוק ומוקי לה למתני' באכלבאי וארבי ולא היה לו לפרש כן דאפילו לר' יוחנן דאמר לקמן אין פוסקין על שער שבשוק מודה דלא בעינן תרעא דמסיק כולי האי כמו אכלבאי וארבי ולא בעי אלא כדורמוס ולא אמר ר' יוחנן דאין פוסקין אלא בשוק של עיירות וא"ת והיכי שמעינן מר' ינאי דפוסק על שוק של עיירות ולא בעינן דורמוס וי"ל דהכי דייק מדאמר רבי ינאי מה לי הן מה לי דמיהן ויכול לפרוע לו דמים כמו שיכול לפרוע לו חטין משום דמן החטין יכול למצוא דמים ה"נ פוסקין אפילו על שוק של עיירות דיותר יזדמן לבעל המעות לקנות חטין אפי' בשוק של עיירות ממה שיזדמן לבעל חטין למכור אפילו בשוק של אכלבאי וארבי:

ואמר ליה יהיבנא לך חמשה בזוזא · פי' לזמן פלוני איתנהו שרי ליתנהו אסור אבל ד' בזוזא שרי לפסוק כיון שכן השער דפוסקין על שער שבשוק וא"ת אמאי אסור לפסוק חמשה בזוזא מאי שנא מטרשא דרב נחמן גופיה אמר לקמן (דף סה·) טרשא שרי למכור סחורה בהמתנה ביותר מדמיה ובלבד שלא יפרש [לו] אם מעכשיו בפחות וי"ל כיון דאזלי הכא ד' בזוזא הוי כאילו פירש אם מעכשיו בפחות ואם לזמן פלוני ביותר ולפי זה לא שרי ר"נ לקמן טרשא אלא בדבר שאין שומתו ידוע כגון פרה או טלית אבל פירות אם יצא השער אסור לעשות מהן טרשא: **מהו** דתימא כעד שיבא בני דמי קמ"ל · וא"ת והא רב נחמן פסק לקמן בשילהי פירקין (דף עה·) כהלל דאסר עד שיבא בני וי"ל דודאי דרך הלואה אסור אפילו סאה בסאה אבל דרך מקח וממכר כי הכא שרי אפי' ה' בארבע דאי לאו הכי תקשה דאפילו רבנן לקמן לא שרו אלא סאה בסאה אבל סאה בסאתים לא אלא כדפרישית דדרך מקח וממכר שרי טפי חמש בארבע מדרך הלואה אפילו סאה בסאה דהכי שרי לכ"ע וא"ת דטפי ה"ל לאתויי הכא דפוסק על הגדיש דדמיא טפי דהוי מקח וממכר וי"ל דפוסק עמו על הגדיש לא שרינן אלא לפסוק עמו בשער לקוטות אבל לפסוק שוי שיתא בחמשא לא כיון דאכתי לית ליה שעדיין צריך תיקון ואי מוזיל גביה כולי האי מחזי כאגר נטר אבל כשיש לו מזומן בעין אלא שמחוסר ביאת בנו או הבאת מפתח מותר אפילו שוי חמשא בארבע וה"ק נעשה כעד שיבא בני ושרי הכא לכ"ע כדשרי התם לרבנן:

בעישורייתא

מה לי דמיהן מה לי הן נמי אמרינן כו' · בתחלת התנאי כמי שהלא השער פוסק עמו ואע"פ שאין פירות בידו, ובלבד שיתן לו זה מעות, דכי היכי דאם היו 'דמי המעות' הללו בידו והיינו הפירות הוי מותר הכי נמי כי הוו המעות בידו מותר שהמעות ודמיהן שוין דמה לי טוב אם היו החטין שהם 'דמים למעות' הללו בידו, מעכשיו שהם עצמן בידו אף הוא יכול ליקח בהן פירות ומן הטעם הזה פוסקין על סמך שער שבשוק והוא שער היוצא על ידי חמרין המביאין תבואה לשוק בכרכים ואע"פ שאין פירות לזה, וא"ת משנתינו היא זו (לקמן דף עב:) "יצא השער פוסקין"? איכא למ"ד לקמן אין פוסקין על שער שבשוק ומוקי למתניתין באכלבאי וארבי, דמתניתין לאו 'שער שבשוק' תנן אלא "יצא השער" סתמא. הא דמפיך ליסנא ונקט למימר "מה לי דמיהן מה לי הן" משום דבשעת פרעון הוו המעות שמשלם לו דמי הפירות ושייך למימר מה טוב הן מדמיהן כי היכי דהן שרו, דמיהן נמי שרו, ובשעת הפיסוק נותן לו זה מעות לקבל חטין בדמי המעות ומיקרו הפירות 'דמיהן של מעות' ושייך למימר מה טוב דמיהן של מעות מהן כי היכי דדמיהן שרו אם היו הפירות בידו הן נמי כי הוו הן בידו שרי קרנן של דבר, לשון הפסקה נמשך אצל לוקח, לשון הפרעון נמשך אחר המוכר גבי תנאי ראשון פוסק ונותן לו דמים לקבל כנגדן חטין הלכך החטין קרוין דמים אצל לוקח דמי מעותיו וגבי פרעון המעות שזה פורע הוו דמי החטין שזה חייב לו : **אין לו אסור** · בהא דרבי אושעיא : **היני ושילי** · מקומות הן שהיו סמוכין לפומבדיתא שהיו רבה ורב יוסף יושבין בה כלומר בכל מקום הוא מולא סביבותיו בדמים הללו : **חטי דקדחי באכלבאי** · בתמיה, וכי אם הנחתי חטין שלי באוצרי כלום היו גשמים יורדין עליהן שיהו לומחות בהן נמחין להתקלקל, ליסנא אחרינא דקדחי לשון חמימות כמו (ישעיה סד) כקדח אש : **והא בעי למיתב זוזי לספסירא** · היכי אמרינן מאי אהני לפסוק על שער שבשוק והא אהני דבעי למיתב זוזי לספסירא סרסור שמבקש למוכרי חטין נמצא משתכר זוזי בהקדמת המעות : **ומשני דיהיב** · צריך הלוקח ליתן למוכר דמי הסרסור: **רב אשי אמר** · לא צריך, זוזי דאינש עבדי ליה ספסירות, החמרין הולכין אצל בעלי המעות להוליך לו תבואה : **האי מאן דיהיב זוזי אתרעא חריפא** · הפוסק על הפירות עד שלא יצא 'השער הברור' אלא שער הבכיר שהיא סמוך לקציר שהלקוטות מוכרין בזולא זה סאה וזה סאתים ותנן מתני' (דף עב:) דאם יש לו מותר לפסוק ואע"פ שלא יצא השער, דקתני "היה הוא תחילה לקוצרים פוסק עמו על הגדיש": **צריך הלוקח לאיתחזויי אבי דרי** · של מוכר כשהוא דש וזורה תבואתו בגורן ולהכי נקיט תרעא חריפא שאין פוסקין עליו אלא למי שיש לו גורן, דאילו שער הברור פוסקים אף למי שאין לו : **למאי** · מיבעי האי דמתחזי : **אי למיקני** · ממש שלא יוכל המוכר לחזור : **הא לא קני** · בהכי אלא א"כ משך : **אי לקבולי מוכר עליה מי שפרע** · אם יחזיר : **סמכא דעתא** · דכל חד וחד וידע דעליה קא סמיך האי לוקח וסחורה מקויימת היא ואין דעתו לחזור הלכך אם חזר בו מוכר איכא למילטייה "במי שפרע": **השתא דאמרת** · דאי מיתחזי מיסמך דעתא הוא : **אפילו** · לא מיתחזי אבי דרי נמי אלא אשכחיה בשוקא לאחר זמן ואמר ליה "חזי דעלך סמיכנא" איכא מי שפרע · **אגר נטר ליה** · שכר המתנה אי מוזיל גביה משום המתנה שמקדים לו המעות והמקח אין לו למוכר עכשיו : **לקיראה** · מוכר שעוה : **ד' ד'** · חלות שעוה בזוזא : **יהיבנא לך ה' ה'** · לזמן פלוני והקדים לו המעות עכשיו : **איתנהו** · אם בידו אבל איגס בעיר או אבד המפתח והוא דחוק למעות שרי דהוי ליה "הלויני עד שיבא בני" דתנן במתניתין (דף עה·) דמותר : **דאית ליה אשראי במתא** · המוכר הזה אף הוא נתן מעות ופסק עם אחרים על שעוה : **ואשכח טופיינא** · זה שקיבל המעות מלאו בהן יותר ממה שאמר לו חבירו : **אי בכדי שהדעת טועה** · דאיכא למימר טעה המלוה בחשבון ולא ידע בהן, חייב זה להחזירו לו :

בעישורייתא

עין משפט נר מצוה

כג א מיי' פ"ט מהל' מלוה ולוה הל' א ופ"י הל' א סמג לאוין קצ טוש"ע י"ד סי' קעה סעי' א :

כד ב מיי' פ"י מהל' מלוה הל' ו :

כה ג (מיי' שם פ"ט הל' א) סמג שם טוש"ע י"ד שם סעי' ה :

כו ד ה ו מיי' פכ"ב מהל' מכירה הל' ד סמג עשין כב טוש"מ סי' רט :

כז ז מיי' פ"ח מהל' מלוה ולוה הל' א סמג לאוין קצו טוש"ע י"ד סי' קעג סעי' א :

כח ח ט מיי' שם פ"ט הל' ו סמג שם טוש"ע י"ד סי' קעג סעי' ז :

כט י מיי' שם פ"ד הל' יוד סמג שם טוש"ע ח"מ סי' רלב סעי' ב :

נושא | מבנה

מימרות של רבה ור' יוסף (דאמרי תרוייהו) משותף להם הוא ענין של הקדמת מעות עבור קניית סחורה

נושא

הקדמת מעות על סמך שער הבכיר (שער שיוצא לפני שער הברור)

גליון הש"ס

גמ' ואי לאו מתנה בעלמא · עיין ב"ב דף עח ע"א תוס' ד"ה אבל:

מבנה

מימרות של ר"נ

נושא

שנים שסיכמו ביניהם על הלואה ומצא הלוה שקבל יותר כסף ממה שסיכמו

מסורה הש"ס

* וכיון שאם היו לו פירות בידו מותר לפסוק עליהם כך גם אם אין לו פירות אבל נתתי לו כסף עבורם ג"כ מותר לפסוק עליהם

[שבת סג: ביצה כט: כתובות נג: ב"ק סג·]

ר"מ

* כלומר אינני מרויח כלום בזה שאתה מחזיר לי סאה שאם שווה יותר מדסאה שהלויתי לך מכל שיכולתי לאחסן אותה סאה והיא עצמה היתה מתיקרת

[עיין תוס' ב"ב עח· ד"ה אבל]